

Rıza Lokması

– Aksakal · 07 Temmuz 2018

Rıza Lokması...

Günler tutar ellerimden,
Geleceğe atar beni.
Hergün çeker bir yerimden,
Kör kuyuya iter teni.

Sende idi hani gençlik?
Dağlar ardında dururdu!
Gör ki dünya denen hiçlik,
Sırtını yerlere vurdu.

Aşktan sakın söz etme hiç,
Aşkla geldin bu dünyaya.
Kendine uygun hırka biç,
Hakk'a verdin gönlünü ya!

Kâmil oldun, laf dinledin;
Sözün özü sende kaldı.
Kim ah etse sen inledin,
Dert, içine seni aldı.

"İnsan" dedin, baktın ona,
Milleti, sırtında sandın.
Kamış verdin oltasına,
O yedi, sen suya bandın.

Hemdert oldun, yaralandın,
Bazen kesildi soluğun.
"Çâre" diye paralandın
Akmaz olunca oluğun.

Geldi uzun yolun sonu,
Kapı değil, Allah'a bak!
Şükriyle ye bulduğunu,

Rıza lokmasıdır el Hak...

Fatih-İST..

Enver Özçağlayan